

I

(Rezolucije, priporočila in mnenja)

MNENJA

EVROPSKI EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

555. PLENARNO ZASEDANJE EVROPSKEGA EKONOMSKO-SOCIALNEGA ODBORA, 27. 10. 2020–29. 10. 2020**Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Vključevanje žensk, mater in družin priseljenkega izvora v države članice EU ter ciljne ravni znanja jezika za integracijo****(raziskovalno mnenje)**

(2021/C 10/01)

Poročevalca: **Indrė VAREIKYTė****Ákos TOPOLÁNSZKY**Zaprosilo nemškega predsedstva Sve-
ta dopis, 18. 2. 2020

Pravna podlaga člen 304 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Pristojnost strokovna skupina za zaposlovanje, socialne zadeve in državljanstvo

Datum sprejetja mnenja strokovne
skupine 9. 9. 2020Datum sprejetja mnenja na plenar-
nem zasedanju 29. 10. 2020

Plenarno zasedanje št. 555

Rezultat glasovanja 234/4/14

(za/proti/vzdržani)

1. Sklepi in priporočila

1.1 Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) ugotavlja naslednje:

- nacionalni akcijski načrti in strategije za vključevanje migrantov se po EU močno razlikujejo v smislu vodilnih načel, ukrepov ter ravni spremljanja in ocenjevanja,
- v vseh državah članicah je le malo akcijskih načrtov in strategij s posebnim poudarkom na vprašanih žensk in enakosti spolov, čeprav se ženske priseljenkega izvora iz etničnih manjšin ter ženske različnih starostnih skupin soočajo z večplastno in presečno diskriminacijo na več področjih življenja,
- manj kot polovica držav članic EU ima posebne akcijske načrte ali strategije za potomce migrantov, čeprav statistični podatki Eurostata in mednarodnih organizacij poudarjajo njihov slabši položaj,

- učinkovito vključevanje ima številne gospodarske, socialne in finančne koristi za države, v katerih se naselijo migranti, vendar je glede na zapletenost izzivov vseh ustreznih ukrepov na ravni EU in nacionalni ravni malo.

1.2 Kriza zaradi COVID-19 je nesorazmerno prizadela ranljive skupnosti, zlasti migrante in predvsem migrantke iz etničnih manjšin. EESO zato močno spodbuja Komisijo, naj pri pripravi nove pobude za integracijo in vključevanje upošteva izkušnje, pridobljene v tej krizi, in predstavi najboljše prakse držav članic.

1.3 EESO verjame v celostni pristop k obravnavanju migracijskih izzivov, zato mora pobuda obsegati politike s področja temeljnih pravic, socialne in delovne vključenosti, izobraževanja, kulture, pravosodja in zdravja.

1.4 EESO poziva Komisijo, naj se pri oblikovanju celostnih politik vključevanja bolje in učinkoviteje sporazumeva in usklajuje z državami članicami, njihovimi nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi oblastmi ter organizacijami civilne družbe.

1.5 EESO ponovno obsoja vse oblike nasilja nad ženskami in spodbuja države članice, ki še niso ratificirale Istanbulske konvencije, naj o tem znova razmislijo, ter jih poziva, naj migrantkam, ki so žrtve nasilja, zagotovijo enak dostop do ustreznih storitev, podpore in infrastrukture kot domačinkam.

1.6 EESO ponovno spodbuja vzpostavitev boljših sistemov za ocenjevanje dokazil o izobrazbi in zagotavljanje podpornih programov glede na spol, ki lahko olajšajo vstop migrantk na trg dela.

1.7 EESO poziva k takojšnjemu ukrepanju, da se zagotovi celosten pristop k usklajevanju upravljanja na več ravneh na področju socialnih politik in politik zaposlovanja, ki vplivajo na gospodinsko delo po vsej EU.

1.8 Pripraviti je treba bolj sistematične dejavnosti terenskega dela in ozaveščanja, da bi poskrbeli za seznanjanje migrantov in beguncev z njihovimi pravicami in dolžnostmi ter okrepili njihovo zaupanje, da jih bodo uprave in javne oblasti zaščitile, pri čemer bi bilo treba povečati zmogljivosti slednjih.

1.9 EESO poziva k skupnim smernicam EU za jezikovno usposabljanje, ki bi odražale različne potrebe in ravni uspešnosti učencev ter tudi zahteve za usposobljenost učiteljev, s katerimi bi zagotovili enoten in celosten pristop.

1.10 EESO meni, da **bi moralo jezikovno usposabljanje vključevati usmerjanje, obveščanje ter pojasnjevanje** ciljev in koristi tega usposabljanja za življenje migrantov, s čimer bi jih spodbudili k aktivnejši udeležbi v procesu.

1.11 EESO meni, da bi bilo koristno podrobneje preučiti, ali bi lahko skupni evropski referenčni okvir za jezike uporabili za racionalizacijo procesa jezikovnega usposabljanja migrantov in za bolj prilagojen pristop.

1.12 EESO poudarja potrebo po izboljšanju zbiranja ustreznih in primerljivih podatkov o migracijah in vključevanju za vsak spol posebej na ravni EU, nacionalni in predvsem lokalni ravni.

2. Tema raziskovalnega mnenja

2.1 Nemško predsedstvo Sveta Evropske unije je EESO zaprosilo, da v raziskovalnem mnenju obravnava posebne ukrepe, ki jih države članice izvajajo za vključevanje žensk, mater in družin priseljenskega izvora, ter modele jezikovnih tečajev, ki jih uporabljajo na začetku procesa vključevanja beguncev in drugih migrantov, in ciljne ravni znanja teh tečajev.

3. Analiza razmer ⁽¹⁾

3.1 Nacionalni akcijski načrti in strategije za vključevanje migrantov se glede na vodilna načela, ukrepe ter spremljanje in ocenjevanje po EU močno razlikujejo. Razlike odražajo nacionalne posebnosti, upravne tradicije in zgodovino migracij. O teh različnih pristopih se razpravlja v okviru evropske mreže za vključevanje. Nacionalne razlike še vedno obstajajo tudi pri izvajanju skupnih osnovnih načel politike vključevanja priseljencev v EU, ki jih je oblikoval Svet Evropske unije, in drugih pomembnih političnih dokumentov. Pomembno je poudariti, da v nekaterih državah članicah politike vključevanja izvajajo regionalne in/ali lokalne oblasti, zaradi česar so razlike pri izvajanju smernic še večje.

3.2 V vseh državah članicah je le malo akcijskih načrtov in strategij s posebnim poudarkom na vprašanih žensk in enakosti spolov, znaki pa kažejo, da se ženske priseljenke izvira iz etničnih manjšin in temnopolte ženske, soočajo z večplastno in presečno diskriminacijo na več področjih družbenega življenja, vključno z zaposlovanjem in izobraževanjem, in zlasti z ovirami pri dostopanju do zdravstvenih storitev ⁽²⁾.

3.3 Manj kot polovica držav članic EU ima akcijske načrte ali strategije, ki izrecno obravnavajo potomce migrantov, čeprav statistični podatki poudarjajo njihov slabši položaj. Preslaba socialna vključenost lahko povzroči odtujevanje mladih migrantskega porekla, kar vpliva na socialno kohezijo, nestrpnost, diskriminacijo in porast kriminala ter večjo dovzetnost mladih migrantov za dezinformacije in ekstremistična gibanja.

3.4 Ozaveščanje staršev migrantov je ustaljena in sistematična politika v le nekaj državah članicah. Tovrstne politike segajo od vključevanja staršev in družin migrantov in beguncev v šolsko življenje ter obveščanja in ozaveščanja o izobraževanju njihovih otrok do podpiranja teh staršev in družin pri učenju uradnega jezika države članice in pri tem, da lahko svojim otrokom pomagajo in jih podpirajo v vzgojno-izobraževalnem procesu.

3.5 Dokazi iz nacionalnih raziskav in študij v državah članicah kažejo na segregacijo otrok migrantov v šolah. Tudi v ne zelo gosto poseljenih območjih so nekatere šole, predvsem osnovne, bolj segregirane od svojega okoliša.

3.6 Število otrok migrantov, mlajših od 18 let, brez zakonitega skrbnika se stalno povečuje – v Evropo pride 74 % mladoletnih oseb brez spremstva, ki zaprosijo za azil. Po travmatičnem migracijskem potovanju, pogosto zaznamovanem z nasiljem, so ti otroci in najstniki še naprej izpostavljeni številnim nevarnostim in so še posebej lahka žrtev kriminalnih združb: rekrutiranje mladoletnikov, trgovina z otroki za namene prostitucije, spolno izkoriščanje in delo otrok ⁽³⁾.

3.7 Zbiranje podatkov, ki ga v državah članicah izvajajo organi za enakost, je običajno omejeno na primere diskriminacije na podlagi rase/etničnega porekla. V večini držav članic je malo podatkov o pritožbah državljanov tretjih držav, ki so povezane z diskriminacijo iz razlogov, ki niso etnično ali rasno poreklo, ali pa teh podatkov ni ⁽⁴⁾. Glede na izkušnje in incidente v zvezi z zaznano diskriminacijo in viktimizacijo, ki jih kažejo raziskave, je dejanskih pritožb, ki jih državljani tretjih držav predložijo organom za enakost, zelo malo. Nezadostno prijavljanje ⁽⁵⁾ je zelo skrb vzbujajoče in ga je mogoče povezati z nezaveščenostjo o pravicah in nezaupanjem do oblasti, zlasti med migrantkami in otroki.

⁽¹⁾ Več na: <https://ec.europa.eu/migrant-integration/feature/what-measures-are-in-place-to-ensure-the-long-term-integration-of-migrants-and-refugees-in-europe>.

⁽²⁾ *Together in the EU: Promoting the participation of migrants and their descendants* (Skupaj v EU: spodbujanje sodelovanja migrantov in njihovih potomcev), Agencija Evropske unije za temeljne pravice, 2017.

⁽³⁾ Mnenje SOC/634 – Zaščita mladoletnih migrantov brez spremstva v Evropi, EESO (predvideno za plenarno zasedanje 17. in 18. septembra 2020).

⁽⁴⁾ *Links between migration and discrimination – A legal analysis of the situation in EU Member States* (Povezava med migracijo in diskriminacijo – pravna analiza razmer v državah članicah EU), Evropska mreža pravnih strokovnjakov za enakost spolov in nediskriminacijo, GD Evropske komisije za pravosodje in potrošnike, 2016.

⁽⁵⁾ *Being Black in the EU – Second European Union Minorities and Discrimination Survey* (Življenje temnopoltnih v EU – Druga raziskava Evropske unije o manjšinah in diskriminaciji), Agencija Evropske unije za temeljne pravice, 2018.

4. Izboljšano vključevanje

4.1 EESO poudarja, da je **vključevanje dinamičen, dolgotrajen in stalen dvosmerni proces**, v katerem so udeleženi migranti in družbe, ki jih sprejmejo. Unija se je zavezala k obravnavanju tega izziva, učinkovito vključevanje pa ima številne gospodarske, socialne in finančne koristi za države, v katerih se naselijo migranti. Vendar je glede na zapletenost izzivov vseh ustreznih ukrepov na ravni EU in nacionalni ravni malo.

4.2 Kriza zaradi COVID-19 je nesorazmerno prizadela ranljive skupnosti, zlasti migrante in med njimi predvsem migrantke ⁽⁶⁾. Vpliva na fizično in duševno zdravje ter prinaša gospodarske posledice, morebitno povečanje diskriminacije in rasizma ter posledice fizičnega zaprtja šol za otroke migrantov in njihove starše. EESO zato močno spodbuja Komisijo, naj pri pripravi nove pobude za integracijo in vključevanje **upoštevata izkušnje, pridobljene v tej krizi, in predstavi najboljše prakse** držav članic. Zaradi krize tudi poziva države članice, naj zagotovijo brezplačno usposabljanje o uporabi digitalnih naprav, upravljanju dokumentov, iskanju zaposlitve in delu na daljavo ter omogočijo dostop do izredne podpore in pravnih nasvetov za ljudi, ki imajo finančne težave in/ali jim grozi socialna izključenost ⁽⁷⁾.

4.3 EESO verjame v celostni pristop k obravnavanju migracijskih izzivov, zato mora prihodnja pobuda obsegati politike s področja temeljnih pravic, socialne in delovne vključenosti, izobraževanja, kulture, pravosodja, zdravja in stanovanj.

4.4 EESO ponovno obsoja vse oblike nasilja nad ženskami in spodbuja države članice, ki še niso ratificirale Istanbulske konvencije, naj o tem znova razmislijo ⁽⁸⁾, ter jih poziva, **naj migrantkam, ki so žrtve nasilja, zagotovijo enak dostop do ustreznih storitev, podpore in infrastrukture kot domačinkam**. Priseljenke, ki so žrtve nasilja v družini, bi morale imeti možnost, da zaupno zaprosijo za status zakonite priseljenke neodvisno od storilca ⁽⁹⁾.

4.5 Migrantke so pogosto preveč kvalificirane za razpoložljiva delovna mesta, brezposelne in se soočajo z razvrednotenjem znanja ⁽¹⁰⁾. Za obravnavo teh vprašanj ⁽¹¹⁾ EESO ponovno spodbuja **vzpostavitev boljših sistemov za ocenjevanje dokazil o izobrazbi in zagotavljanje podpornih programov glede na spol**, ki lahko olajšajo vstop migrantk na trg dela (kot je predšolska vzgoja in varstvo).

4.6 Odbor opozarja, da migrantke niso homogena skupina, zlasti v smislu znanj in spretnosti ter usposobljenosti ⁽¹²⁾. Pogostejše so premalo ali preveč usposobljene za svoje delo ter so manj pogosto zaposlene ⁽¹³⁾. Zato bi morali ukrepi vključevanja, aktivna politika in programi v zvezi s trgom dela ter projekti socialnega gospodarstva vključevati jezikovne tečaje, ocenjevanje znanj in spretnosti ter poklicno usposabljanje ⁽¹⁴⁾.

4.7 Delavci migranti v gospodinjstvu so postali pomemben steber mreže socialne varnosti, zlasti na področju dolgotrajne skrbi za starejše. Najpogostejše so oškodovane migrantke v sektorju gospodinjanskega dela ⁽¹⁵⁾. V tem sektorju je zaposlovanje še vedno popolnoma ali delno nezakonito, plače pa so nizke; delavci v gospodinjstvu so delovnopravno manj zaščiteni pred brezposelnostjo, poškodbami pri delu ali invalidnostjo in v primeru materinstva ter so pogosto žrtve

⁽⁶⁾ Na evropskem spletišču za vključevanje se stalno spremlja vpliv pandemije COVID-19 na migrantske skupnosti na številnih ključnih področjih vključevanja po vsej EU.

⁽⁷⁾ Manifesto on Digital Inclusion (Manifest o digitalni vključenosti), Evropska mreža žensk migrantk, 16. junij 2020.

⁽⁸⁾ UL C 240, 16.7.2019, str. 3.

⁽⁹⁾ Handbook for Legislation on Violence against Women (Priročnik za zakonodajo na področju nasilja nad ženskami), Organizacija za izobraževanje in dobro počutje pridržanih oseb/Oddelek za ekonomske in socialne zadeve, Združeni narodi, 2009.

⁽¹⁰⁾ Harnessing Knowledge on the Migration of Highly Skilled Women (Izkoriščanje znanja o migracijah visokokvalificiranih žensk), Mednarodna organizacija za migracije, 2014.

⁽¹¹⁾ UL C 242, 23.7.2015, str. 9.

⁽¹²⁾ The New EU Migration Pact in Progress: Recalling Legal Obligations (Priprava novega pakta EU o migracijah: opozarjanje na pravne obveznosti), Evropska mreža žensk migrantk, 2020.

⁽¹³⁾ Evropsko spletišče za vključevanje, Vključevanje migrantk, 12. november 2018, <https://ec.europa.eu/migrant-integration/feature/integration-of-migrant-women>.

⁽¹⁴⁾ Točka 4.16 mnenja UL C 283, 10.8.2018, str. 1.

⁽¹⁵⁾ Out of sight: migrant women exploited in domestic work (Izkoriščanje nevidnih delavk migrantk v gospodinjstvu), Agencija Evropske unije za temeljne pravice, 2018.

družbene izolacije in izključenosti, zlasti v primeru delavcev, ki živijo z delodajalci⁽¹⁶⁾. EESO poziva k takojšnjemu ukrepanju, da se zagotovi celostni pristop k **usklajevanju upravljanja socialnih politik in politik zaposlovanja, ki vplivajo na gospodinjsko delo** po vsej EU, na več ravneh, pri čemer je treba upoštevati presečišča politik na področju oskrbe, zaposlovanja in migracij ter kako ta vplivajo na vstopanje delavcev migrantov v gospodinjstvo na trg dela in na njihove življenjske razmere.

4.8 EESO opozarja na dejstvo, da so migrantke pogosto prisiljene bivati v osami ter postanejo ranljive žrtve osamljenosti in nasilja, hkrati pa so, če so zaposlene, pogosto preobremenjene in morajo ob tem še skrbeti za vsa družinska opravila v gospodinjstvu. Ker ta vprašanja obravnavajo politike, ukrepi in orodja na področju enakosti spolov, je treba **migrantkam nujno zagotoviti enak dostop** do teh orodij in poskrbeti, da so opolnomočene enako kot domačinke. Prav tako je treba pripraviti bolj sistematične dejavnosti terenskega dela in ozaveščanja, da bi poskrbeli za seznanjanje migrantov in beguncev z njihovimi pravicami in dolžnostmi ter pridobili njihovo zaupanje v uprave in javne oblasti, da jih zaščitijo, pri čemer bi bilo treba povečati zmogljivosti slednjih.

4.9 EESO meni, da ima enakost spolov v kontekstu migracij in vključevanja enako pomembno vlogo kot v drugih delih evropske družbe, saj obsega sklop temeljnih pravic (tj. strpnost, enakost, svobodo izražanja in mnenja ter versko svobodo itd.), ki so morda beguncem in drugim migrantom iz popolnoma drugačnih kultur in z drugačnim izvorom tuje s kulturnega vidika, zato mora na podlagi celostnih prilagojenih politik ter modelov in ukrepov vključevanja postati eden ključnih stebrov vključevanja.

4.10 EESO opozarja, da se mora vključevanje migrantskih družin in staršev v lokalne in šolske skupnosti začeti v zgodnjih fazah sprejema, da bi preprečili marginalizacijo in posledično odtujevanje otrok in mladih migrantov. Takšna podpora je lahko koristna za zgodnje učenje domačega jezika.

4.11 EESO zato poziva Komisijo, naj **bolje in učinkoviteje komunicira in se usklajuje** z državami članicami, njihovimi nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi oblastmi ter organizacijami civilne družbe pri oblikovanju celostnih politik vključevanja ter pri objavljanju primerjalnih poročil o njihovem izvajanju in aktivnem spodbujanju izmenjave dobrih praks. Hkrati pa morajo institucije EU poskrbeti za spoštovanje evropskih vrednot in izvrševanje veljavne zakonodaje, če države članice ne spoštujejo prava s področja človekovih pravic, z migranti ravna nečloveško in/ali jih diskriminirajo.

4.12 EESO poziva Komisijo, naj sprejme vrsto ukrepov in orodij za podpiranje držav članic, njihovih nacionalnih in lokalnih oblasti ter socialnih partnerjev, NVO in posameznih pobud pri boju proti sovražnosti do migrantov in migracij nasploh ter dezinformacijskim kampanjam proti migracijam, in sicer s predstavljanjem koristi migrantov za naše družbe in njihovega potenciala.

4.13 EESO poudarja, da je treba zagotoviti zbiranje ustreznih in primerljivih podatkov o migracijah na ravni EU, nacionalni in predvsem lokalni ravni, kar med drugim vključuje podatke, razčlenjene po spolu, starosti, etničnem poreklu in priseljenem statusu, trajanju zaposlitve, višini plače in napredovanju na poklicni poti, da bi lahko ustrezno oblikovali politike na podlagi dokazov.

5. Jezikovno izobraževanje

5.1 Po mnenju EESO jezikovno usposabljanje ne sme biti samostojen cilj – njegovo združevanje z raziskovanjem kulture ter sodelovanjem v skupnosti in družbi bi zagotovilo uspešnejši proces vključevanja.

⁽¹⁶⁾ Dokument o mednarodnih migracijah št. 115, Mednarodna organizacija dela, 2013.

5.2 Žal pristop k jezikovnemu usposabljanju, ki temelji na potrebah, uporablja le nekaj držav članic, in sicer tako, da tečaje ponujajo vsem prebivalcem z omejenim znanjem jezika. Nekaj držav članic zagotavlja dostop do teh tečajev samo za upravičence do humanitarne zaščite. Programi jezikovnega usposabljanja so redko povezani z zaposlitvijo, stroki prilagojeni jezikovni tečaji, učenje tujega jezika ob delu in jezikovni tečaji na višji ravni pa so redki. V nekaterih državah morajo migranti tečaje plačati vnaprej in so jim stroški povrnjeni le, če uspešno opravijo zaključne izpite. Velike razlike obstajajo ne le v pristopu k jezikovnemu poučevanju in njegovi kakovosti, temveč tudi pri zavzetosti samih migrantov ⁽¹⁷⁾.

5.3 EESO zato meni, da so skupne smernice EU za jezikovno usposabljanje, ki bi odražale različne potrebe in ravni uspešnosti učencev ter tudi zahteve za usposobljenost učiteljev, pomembne za zagotovitev enotnega in celostnega pristopa.

5.4 Poleg tega se ženske z obveznostmi oskrbe zaradi urnikov in pogojev (stroški/lokacija) posebno težko udeležujejo jezikovnih tečajev ⁽¹⁸⁾. Ključnega pomena je upoštevati, da bi bilo treba zlasti migrantkam nameniti več pozornosti zaradi posebno velikih vrzeli v jezikovnem izobraževanju, ker je v nekaterih državah izvora dostop žensk do splošnega izobraževanja omejen. Migrantkam bi bilo treba na primer ponuditi otroško varstvo v času, ko obiskujejo jezikovne tečaje, njihovi majhni otroci pa bi se lahko udeleževali jezikovnih igralnic, ki so se izkazale za zelo učinkovite za učenje jezikov in vključevanje.

5.5 EESO meni, da se morajo tudi migranti ter njihove družine in otroci sami odločiti, katere strategije učenja jezika so najprimernejše glede na njihove življenjske cilje. Ker bi morda migranti želeli izbirati med različnimi načini prilagajanja, je treba določiti ureditve glede upoštevanja mnenja migrantov ter priprave in vodenja prilagojenih tečajev. Ključnega pomena je, da **jezikovno usposabljanje vključuje usmerjanje, obveščanje in pojasnjevanje** ciljev in koristi tega usposabljanja za življenje migrantov, s čimer bi jih spodbudili k aktivnejši udeležbi in zavzetosti v procesu.

5.6 EESO meni, da bi bilo koristno podrobneje preučiti, ali bi lahko skupni evropski referenčni okvir za jezike uporabili za racionalizacijo procesa jezikovnega usposabljanja migrantov in zagotovitev bolj prilagojenega pristopa, saj bi lahko tako olajšali organizacijski postopek in tudi jasno določili, kaj se pričakuje od učencev.

5.7 EESO poudarja dejstvo, da tolmači močno vplivajo na posameznikove migracije ter na storitve in rezultate njegovega vključevanja, vendar ni nujno, da usposobljenost tolmačev ustreza migrantovim potrebam, zaradi česar so ženske pogosto v slabšem položaju. Usposabljanje tolmačev bi zato moralo biti poenoteno in bi moralo voditi k certificiranju na evropski ravni. Vzpostaviti bi bilo treba sodelovanje z univerzami po EU, ki ponujajo študijske programe za skupnostno tolmačenje.

5.8 EESO meni, da so jezikovne spretnosti in znanje, zaposlitev in njena kakovost med seboj povezani ter da bo imel nov priseljenec z boljšim znanjem jezika bolj verjetno dostop do dobrih delovnih mest in možnosti za izobraževanje ter se bo na splošno bolje vključil v družbo. Koristi učenja jezika skupnosti, ki sprejmejo migrante, je več: od širšega in boljšega dostopa na trg dela do priznavanja pripadnosti pri drugih članih skupnosti in občutka pripadnosti samih migrantov. Najpomembnejši vidiki učenja jezika so tako: visokokakovostno poučevanje, zagotavljanje dostopa do učenja jezika ter večja priročnost in prilagajanje tečajev. Po izkušnjah, pridobljenih v času krize COVID-19, bi bilo treba več vlagati v digitalna orodja, da bi se migrantom omogočil pouk po spletu.

V Bruslju, 29. oktobra 2020

Predsednica
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Christa SCHWENG

⁽¹⁷⁾ https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/201915_early_language_support_wider_dissemination.pdf

⁽¹⁸⁾ Mnenje UL C 242, 23.7.2015, str. 9.